

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Administrație Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Z

Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b
Z
Tel : 0259 433 050
Fax : 0259 433 055

DECIZIA Nr. din2011
privind soluționarea contestației formulate de
SC "X" SRL din Z
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Z
sub nr. Z

Direcția Generală a Finanțelor Publice Z a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice a municipiului Z prin adresa nr. Z cu privire la contestația formulată de SC "X" SRL din Z împotriva Deciziei de impunere din oficiu nr. Z pentru impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă sub rezerva verificării ulterioare.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele fiscale ale Administrației Finanțelor Publice a municipiului Z prin Decizia de impunere din oficiu nr. Z privind plata la bugetul de stat a sumei de Z lei, reprezentând impozit minim aferent trimestrului II 2009.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data de2010 fiind înregistrată la registratura generală a Direcției Generale a Finanțelor Publice Z sub nr.2010 și repartizată Administrației Finanțelor Publice a municipiului Z spre întocmirea dosarului și a referatului cu propuneri de soluționare.

Procedura fiind îndeplinită Direcția Generală a Finanțelor Publice Z este investită să soluționeze pe fond contestația depusă conform art. 209(1) lit. a) din Codul de procedură fiscală.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere din oficiu nr. Z pentru impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă sub rezerva verificării ulterioare întocmită de organele fiscale ale Administrației Finanțelor Publice a municipiului Z, SC "X" SRL din Z aduce următoarele argumente:

- arată că legea aplicabilă în calculul impozitului minim pentru societăți intrate în inactivitate în cursul anului 2009 este HG nr. 488/

2009, care la pct. 11⁵ menționează că: “În situația în care contribuabilii intră în inactivitate temporară în cursul anului prevederile art. 18 alin. 2 se aplică pentru perioada cuprinsă între începutul anului și data când societatea înregistrează la oficiul comerțului cererea de înscriere de mențiuni”, rezultând astfel modul de calcul fracționat, pe zile, a impozitului minim deoarece societatea nu mai poate datora vreun impozit ulterior datei înscrierii cererii de mențiuni;

- susține că nu există nici un alt act normativ oficial care să modifice modul de calcul a impozitului minim, astfel că orice decizie sau notă internă a Curții de Conturi transmisă organelor fiscale nu are nici o relevanță în acest caz, ea neputându-se substitui legislației în vigoare;

- consideră abuzivă transmiterea către contribuabil cu o întârziere de 1 an și 6 luni a stării de fapt a societății, ceea ce generează accesorii în mod artificial, motiv pentru care solicită anularea debitului în valoare de Z lei, constituit în mod artificial și abuziv, precum și anularea accesoriilor generate de acest debit.

II. Prin Decizia de impunere din oficiu nr. Z pentru impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă sub rezerva verificării ulterioare, organele fiscale ale Administrației Finanțelor Publice a municipiului Z au stabilit din oficiu în sarcina SC "X" SRL din Z pentru trimestrul II 2009 un impozit minim în sumă de Z lei.

III. Având în vedere cele constatate de organele fiscale, motivele invocate de contestatoare, precum și documentele aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

SC "X" SRL are sediul în Z, str. Z nr. Z și codul de înregistrare fiscală Z.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Z este investită să se pronunțe dacă SC "X" SRL datorează la bugetul de stat impozitul minim în sumă de Z lei stabilit de organele fiscale prin Decizia de impunere din oficiu nr. Z, în condițiile în care societatea nu a declarat impozitul minim corect pentru perioada2009 –2009.

În fapt, SC "X" SRL din Z a declarat la organele fiscale ale Administrației Finanțelor Publice a municipiului Z prin Declarația 100 privind obligațiile de plată la bugetul de stat depusă pentru trimestrul II 2009 un impozit minim în sumă de Z lei.

Ulterior, organele fiscale ale Administrației Finanțelor Publice a municipiului Z identificând eroare de completare a Declarației 100, au emis Decizia de impunere din oficiu nr. Z pentru impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă

sub rezerva verificării ulterioare prin care au stabilit în sarcina SC "X" SRL din Z pentru trim. II 2009 un impozit minim în sumă de Z lei.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 83 alin. (4) și art. 86 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

“Art. 83. Depunerea declarațiilor fiscale.

[...]

(4) Nedepunerea declarației fiscale dă dreptul organului fiscal să procedeze la stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat. Stabilirea din oficiu a obligațiilor fiscale nu se poate face înainte de împlinirea unui termen de 15 zile de la înștiințarea contribuabilului privind depășirea termenului legal de depunere a declarației fiscale. În cazul contribuabililor care au obligația declarării bunurilor sau veniturilor impozabile, stabilirea din oficiu a obligației fiscale se face prin estimarea bazei de impunere, potrivit art. 66. Impunerea din oficiu nu se face în cazul contribuabililor inactivi sau al celor din evidența specială, atât timp cât se găsesc în această situație.

[...]

Art. 86. Decizia de impunere – (1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite o decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere.”

Potrivit prevederilor legale de mai sus, nedepunerea declarației fiscale de către contribuabil, **în situația de față depunerea declarației fiscale incorect completată de către SC "Z" SRL din Z, dă dreptul organului fiscal să procedeze la stabilirea din oficiu** a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului de stat.

Drept urmare, rezultă că în mod legal organele fiscale ale Administrației Finanțelor Publice a municipiului Z au emis Decizia de impunere din oficiu nr. Z pentru impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă sub rezerva verificării ulterioare, pentru SC "X" SRL fiind identificată eroare de completare a Declarației fiscale 100 depusă pe trim. II 2009.

În materie, sunt aplicabile și prevederile art. 18 alin. (2), (3) și (4) și art. 34 alin. (1) lit. b) și alin. (15) lit. a) și b) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, modificate și completate prin art. 32 din Cap. V al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/ 2009, publicată în Monitorul Oficial nr. 249/ 14.04.2009, care precizează că:

“Art. 18. Impozit minim

[...]

(2) Contribuabilii, [...], în cazul cărora impozitul pe profit este mai mic decât suma impozitului minim pentru tranșa de venituri totale corespunzătoare, prevăzute la alin. (3), sunt obligați la plata impozitului la nivelul acestei sume.

(3) Pentru aplicarea prevederilor alin. (2), sumele corespunzătoare impozitului minim, stabilite în funcție de veniturile totale înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent, sunt următoarele:

Venituri totale anuale	Impozit minim anual
(lei)	(lei)
0 - 52.000	2.200
52.000 - 215.000	4.300

[...]

(4) Pentru încadrarea în tranșa de venituri totale prevăzută la alin. (3), se iau în calcul veniturile totale, obținute din orice sursă, înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent, din care se scad:

[...]

Art. 34. Plata impozitului. (1) Plata impozitului se face astfel:

[...]

b) contribuabilii, alții decât cei prevăzuți la lit. a), au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit trimestrial, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare trimestrului pentru care se calculează impozitul, dacă în prezentul articol nu se prevede altfel.

[...]

(15) Pentru anul 2009, contribuabilii prevăzuți la alin. (1) lit. b) aplică următoarele reguli:

a) pentru trimestrul al II - lea se compară impozitul pe profit datorat la sfârșitul trimestrului cu impozitul minim anual, prevăzut la art. 18 alin. (3), recalculat în mod corespunzător pentru perioada 1 mai - 30 iunie 2009, prin împărțirea impozitului minim anual la 12 luni și înmulțirea cu numărul de luni aferent perioadei respective;

b) pentru trimestrele al III - lea și al IV - lea se compară impozitul pe profit datorat la sfârșitul fiecărui trimestru cu impozitul minim anual, prevăzut la art. 18 alin. (3), recalculat în mod corespunzător pentru trimestrul respectiv, prin împărțirea impozitului minim anual la 12 luni și înmulțirea cu numărul de luni aferent trimestrului respectiv.",
completate cu cele ale pct. 11⁵ din Hotărârea Guvernului nr. 488/ 2009 pentru completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/ 2004, care prevăd că:

"11⁵. Prevederile art. 18 alin. (2) din Codul fiscal nu se aplică societăților în inactivitate temporară înscrisă în registrul comerțului, conform prevederilor art. 237 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În

situația în care contribuabilii intră în inactivitate temporară în cursul anului, **prevederile art. 18 alin. (2) se aplică pentru perioada cuprinsă între începutul anului și data când societatea înregistrează la oficiul registrului comerțului cererea de înscriere de mențiuni.** Dacă perioada de inactivitate temporară încetează în cursul anului, contribuabilii aplică prevederile art. 18 alin. (2) de la data încetării inactivității temporare, corespunzător cu perioada din an rămasă până la 31 decembrie."

Ca atare, în cazul în care impozitul pe profit calculat este mai mic decât suma impozitului minim, pentru tranșa de venituri corespunzătoare la data de 31 decembrie a anului 2008, contribuabilii sunt obligați la plata acestui impozit minim începând cu luna mai 2009, astfel că în situația de față, deoarece în anul 2008 contestatoarea a înregistrat venituri din activitatea desfășurată în sumă de Z lei, rezultă că SC "X" din Z pentru lunile mai și iunie 2009 avea obligația de a calcula, declara și plăti la bugetul de stat un impozit minim aferent trimestrului II 2009 în sumă de 367 lei corespunzător tranșei de venituri 0 - 52.000 lei și numărului de luni până la înregistrarea cererii de suspendare temporară a activității și nu fracționat pe numărul de zile așa cum greșit susține societatea în contestație, cu mențiunea că cererea de suspendare temporară a activității a fost înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Z la data de2009.

Față de acestea, organele fiscale incorect au emis Decizia de impunere din oficiu nr. Z pentru impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă pentru un impozit minim în sumă de Z lei reprezentând diferența dintre impozitul în sumă de Z lei aferent tranșei de venituri următoare (52.000 – 215.000) și impozitul declarat de societate prin Declarația 100 pe trimestrul II 2009 în sumă de Z lei.

Prin urmare, având în vedere că SC "X" din Z a calculat și declarat un impozit minim pe perioada2009 –2009 în sumă de doar Z lei, rezultă că decizia de impunere din oficiu trebuia emisă pentru impozitul minim în sumă de Z lei (Z lei – Z lei), obligație pentru care contestația urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

În același timp, pentru diferența de impozit minim în sumă de Z lei (Z lei – Z lei) calculată în plus de organele fiscale și pe care societatea nu o datorează, se impune admiterea parțială a contestației formulate și anularea pentru această sumă a Deciziei de impunere din oficiu nr.2010 pentru impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă sub rezerva verificării ulterioare.

În drept, sunt prevederile art. 216 alin.(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd că:

”(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.

(2) În cazul admiterii contestației se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat.”

Față de cele reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 210(1) și art. 216(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

1. Respingerea contestației formulată de SC "X" SRL din Z, ca neîntemeiată pentru impozitul minim în sumă de Z lei.

2. Admiterea parțială a contestației depuse pentru impozitul minim în sumă de Z lei pe perioada2009 –2009 și anularea în parte a Deciziei de impunere din oficiu nr. Z pentru impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă sub rezerva verificării ulterioare.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Z conform procedurii legale în termenul legal prevăzut de Legea contenciosului administrativ nr. 554/ 2004.

director executiv

